

Τα δώρα του Κορωνοϊού

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Τα δώρα του Κορωνοϊού! Ποια δώρα; Εδώ ταραχτήκε ο πλανήτης, βρέθηκαν οι Εκκλησίες σε διλήμματα, έκλεισαν οι ναοί για τον κόσμο, έρχεται οικονομική κρίση, αγωνία και πανικός κυριαρχεί παντού, «ανήσυχη ηρεμία» και τόσα άλλα κακά που δεν φαίνονται...

Είχαν δίκαιο οι αρχαίοι ημών πρόγονοι όταν έλεγαν «ουδέν κακόν αμιγές καλού». Μιλούσαν κατόπιν εμπειρίας, γι' αυτό και ο λόγος τους δεν ήταν κούφιος. Κανένα κακό δεν είναι μόνο κακό, αλλά έχει και κάποιο καλό!

Έτσι, μαθαίνουμε σήμερα, με τα μέτρα που αποφάσισαν οι κυβερνήσεις, ότι τίποτα δεν είναι δεδομένο στη ζωή μας. Τις συναντήσεις, τις συνάξεις, τις επισκέψεις σε συγγενείς και φίλους, όπως και τη συμμετοχή μας στις ακολουθίες της Εκκλησίας - ιδιαιτέρως τώρα της Μεγάλης Σαρακοστής με τις ποικίλες και όμορφες ακολουθίες - δεν μπορείς να τις απολαύσεις! Έχουν δίκαιο αυτοί που λένε: «όταν χάσεις κάτι καταλαβαίνεις την αξία του».

Κι ακόμα, μπορούμε να μάθουμε στην πράξη τη δυναμική της ησυχίας, της εσωστρέφειας, της σιωπής και προσευχής. Μια γνώση, βέβαια, που έχει...ακριβά δίδακτρα, κυρίως στην εποχή της εξωστρέφειας, της πληροφορικής και της πολυλογίας.

Δεν μαθαίνουμε όλοι με τον ίδιο τρόπο, τον ίδιο χρόνο και την ίδια ευκολία. Ο καθένας έχει το προσωπικό του στοιχείο. Γι' αυτό, σε άλλους η κοινωνική αυτή δυσκολία θα τους προκαλέσει κρίση και σε άλλους ευκαιρία για ανάνηψη. Άλλοι θα μάθουν γρήγορα και άλλοι αργά. Αφού ο Χριστός βεβαίωσε ότι «ουκ ήλθον ίνα κρίνω τον κόσμον, αλλ' ίνα σώσω τον κόσμον» (Ιω. 12,47) δεν μπορεί η Εκκλησία, που 'ναι το Σώμα Του, να συμπεριφέρεται διαφορετικά. Η εκκλησία είναι στον κόσμο για να του δείξει πώς να ζει για να έχει νόημα ζωής, χαρά και ειρήνη στην καρδιά, και, συγχρόνως, να δείχνει τη συνέχεια της ζωής πέραν του τάφου και να

βεβαιώνει για την αιωνιότητα της πορείας του.

Πίσω από την αγωνία και τον πανικό για τον κορωνοϊό, είναι φανερό ότι κρύβεται ο φόβος του θανάτου και της εκμηδένισης της ύπαρξης. Η Εκκλησία, σύμφωνα με την εμπειρία των αγίων Της, μιλά για υπέρβαση του θανάτου διά του θανάτου. Όπως ο Κύριος και Θεός Της «θανάτω θάνατον πατήσας», έτσι και η Εκκλησία προτείνει νίκη του φόβου του θανάτου μέσω του θανάτου.

Είναι θάνατος:

-Να υπακούσεις σ' εντολές που σου δίνονται άνωθεν.

-Να μείνεις μόνος σου και να δεις τον εαυτό σου.

-Να απομονωθείς από τους άλλους και να μην τους φιλάς, να μην τους αγγίζεις, να μην τους συναντάς.

-Να περιμένεις αυτά που δεν θα έλθουν, και

-Να εμπιστεύεσαι τον εαυτό σου και τους άλλους στο Θεό που σιωπά, που φαίνεται να μην επεμβαίνει και να έχει μια λογική που δεν καταλαβαίνεις.

Κι όταν όλα περάσουν – γιατί «κι αυτό θα περάσει» – θα μπορείς, με ειλικρίνεια, να ευχαριστείς το Θεό που επέτρεψε τη δοκιμασία, γιατί απόκτησες αυτά που χωρίς τη δοκιμασία δεν θα είχες.

<http://bit.ly/3b6LsrB>